

Kronprinsesse Märthas julehilsen til det norske folk.

*La fredens budskap bre seg fra familien til folket,
fra julehelgen til alle årets dager.*

H. K. H. kronprinsesse Märtha talte julaften over Kringkastingen til den norske folk. Hun uttalte bl. a.:

Julens budskap er fred på jorden, og aldri før har vel all verden lengtet mer etter fred enn vi gjør i år — fred i sinnene, fred mellom menneskene og fred mellom nasjonene. I de mange krigsårene ventet vi på freden og håpet at den ville komme og bli

Kronprinsesse Märtha.

hos oss når krigen var slutt. Men det ble ikke helt som vi hadde ventet det. Og for hvert av de årene som senere er gått, er lengselen etter freden blitt større, og for mange, — håpet mindre. Så har skuffelsen bredt seg, skuffelsen over mangt og meget som vi ikke har fått. Vel er det meget vi savner, men det største har vi fått, vi har fått det som alle lengtet etter, bad om og kjempet for i mange år, nemlig julen i vårt eget frie land, i vår egen familiekræts, og hver og en av oss kan være med

på å skaffe fred, glede og tillit. Slik, at fredens evangelium kan bre seg ut fra familien til folket, fra julehelgen til alle årets dager.

Julen er først og fremst hjemmets, familiens fest. Og som alle andre fester koster det omtanke og arbeid å få stelt til fest. Og når selve festen forestår må vi klare å kople av og bli som barn igjen. Umiddelbare og glade i annet til julefesten. Først da kan vi ta imot det gamle og evigunge julebudskap som vi alle kjenner så godt og er så glad i. Julen er også en gavenes tid. Med glede over å få, så vel som gleden ved å gi, det siste ikke minst. Men det er også noe annet enn julepakker som vi kan glede våre medmennesker med. Noe som ikke kan kjøpes og som ikke koster annet enn

forståelsesfullhet, omtanke og vilje til å tenke på andre enn seg selv. Det er ikke så mange av oss som kan utrette store ting her i verden, men vi kan hjelpe til ved å søre litt glede, ved å vise omtanke og vennlighet i den daglige omgang med våre medmennesker.

Det er blitt sagt at hvis menneskene ville være like så vennlige mot hverandre som de er mot hundene sine, ville alt se bedre ut i verden. Og sikkert er det at når ten en sier en ting på, ofte kan være like avgjørende på virkningen som innholdet av hva en sier. Hvis alle fulgte denne leve-regel, ville det sikkert sette mer farge på hverdagslivet og gjøre alt samarbeidet lysere og lettere.

Til dem som er bekymret når de ser framover eller som er tilbøyelig til å ta plager og ulykker på forskudd vil jeg gjerne si: La ikke engstelsen over hva framtiden muligens kan bringe oss tyngre oss for meget, oppta oss for meget i vår daglige dont eller hindre at vi setter pris på de gode livet i dag har å gi oss. De fleste av oss kan så likevel ikke lede verdensutviklingen på annen måte enn at vi, — hver på vårt felt, — etter beste evne utfører det arbeid og oppfyller de plikter som vi er satt til.

Når jeg i dag på julekvelden sender en hilsen til alle norske hjem, så er det med de beste ønsker om at julehøytiden må bringe lys, håp og fortrøstning inn i alle de tusen hjem i Norge og til alle våre landsmenn rundt om i den vide verden.

Norsk styrmann i russisk fangenskap?

Håp om at John Arne Walter er i live

(NTB's korrespondent) Det finnes en svak mulighet for at en norsk sjømann som i 1942 var med en svensk båt som forsvant sporløst i Østersjøen sitter i sovjetisk fangenskap.

Meldinger som er kommet til Malmø og stammer fra hjemvendte tyske sovjet-fanger går ut på at styrmann John Arne Walter på Trelleborg-skipet «Bengt Sture» sitter eller har sittet i en sovjetisk fangeleir. Det var i alt femten mann ombord i «Bengt Sture» som for-

svant sporløst den 28. oktober 1942 på reise fra Danzig til Trelleborg.

Skipets reder, konsulent Sture Eruths i Trelleborg, forteller til pressen at man aldri har fått vite hvordan «Bengt Sture» ble borte. Det er mest sannsynlig at den ble torpedert av en sovjetisk undervannsbåt som kanskje har tatt mannskapet ombord.

Styrmann Walters mor sier at hun har betraktet sin sønn som død, men at hun nå igjen har begynt å håpe på at han lever, man regner med at de svenske myndighetene vil foreta nye undersøkelser i Moskva for å forsøke å bringe besetningens skjebne på det rene.

F.B. 24/10-55.